

การจัดประสบการณ์ผ้ามัดย้อมสีตามธรรมชาติ เพื่อส่งเสริมทักษะ EF (Executive Functions) กลุ่มทักษะการกำกับตนเอง ด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย
Organizing Natural Tie-Dye Experience to Promote Executive Functions, Self-Regulation Skills Group: Attentional of Early Childhood

สุริยันต์ แสงงาม¹ และ ทิพย์อักษร พุทธสริน²

^{1,2}คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

Suriyan Sang-ngam¹ and Thipaugson Puttasarin²

^{1,2}Faculty of Education and Human Development, Rajabhat Chaiyaphum University

E-mail: teacher.dance12341@cpru.ac.th

(Corresponding Email)

Received: 30 May 2025; Revised: 11 June 2025; Accepted 13 June 2024

© The Author(s) 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ผ้ามัดย้อมสีตามธรรมชาติ 2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ผ้ามัดย้อมสีตามธรรมชาติ กลุ่มเป้าหมาย คือ เด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุ 4-5 ปี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ระดับชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนเทศบาล 4 (อมร สะเพียรชัย อุทิศ) สังกัดกองการศึกษา เทศบาลเมืองชัยภูมิ จำนวน 18 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดประสบการณ์ผ้ามัดย้อมสีตามธรรมชาติ และแบบสังเกตพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัย One - Group Pretest -Posttest Design วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า t-test dependent ผลการวิจัย พบว่า การจัดประสบการณ์ผ้ามัดย้อมสีตามธรรมชาติมีผลต่อการพัฒนาทักษะ EF (Executive Functions) กลุ่มทักษะการกำกับตนเอง ด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย เพราะกิจกรรมสามารถกระตุ้นให้เด็กปฐมวัยเกิดความสนใจอย่างต่อเนื่อง และมุ่งมั่นจดจ่อกับการเรียนรู้มากขึ้น การจัดประสบการณ์ผ้ามัดย้อมสีตามธรรมชาติส่งผลให้เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจที่สูงขึ้นก่อนจัดประสบการณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การจัดประสบการณ์ผ้ามัดย้อมสีตามธรรมชาติ, พฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจ, เด็กปฐมวัย

Abstract

This research aimed: 1. To develop the attention behavior of early childhood before and after organizing the natural tie-dye experience. 2. To compare the attention behavior of early childhood before and after organizing the natural tie-dye experience. Research target group was 4-5 years old male and female early childhood in the second semester of the 2024 academic year, kindergarten 2 level, Thesaban 4 School (Amorn Sapianchai Uthit), Education Division,

Chaiyaphum Municipality, consisted of 18 students, by purposive sampling. The research instruments consisted of organizing the natural tie-dye experience plan and the observation form of the attention behavior of early childhood. The researcher used the One-Group Pretest-Posttest Design. Data were analyzed using mean and standard deviation and t-test dependent. The results of the research found that organizing natural tie-dye experience to promote executive functions, self-regulation skills group: attentional of early childhood. Because the activity can stimulate early childhood to have continuous interest and focus more on learning. The natural tie-dyeing experience resulted in early childhood having higher attention behaviors before the experience, with statistical significance level .05.

Keywords: Organizing natural tie-dye experience, Attention behavior, Early childhood

1. บทนำ

ประเทศไทยมุ่งพัฒนาสู่ความสมดุลและยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างทุนของประเทศให้เข้มแข็ง โดยเฉพาะ “ทุนมนุษย์” ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 แม้ว่าประเทศไทยจะส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของประชาชนในทุกช่วงวัย แต่ยังคงประสบปัญหาด้านสติปัญญา พบว่า เยาวชนปัญญาเฉลี่ยของเด็กในวัยเด็กมีแนวโน้มลดลง เด็กวัยเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าร้อยละ 50 และผู้เรียนยังขาดทักษะสำคัญ เช่น การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ การมีวิจารณญาณ และความคิดสร้างสรรค์ (แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555–2559) ขณะที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560–2564) ซึ่งเป็นแผนแม่บทในการพัฒนาประเทศ ได้กำหนดหลักการ “ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” โดยมุ่งยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองที่สมบูรณ์ มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ ทักษะ ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะคิดที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม และมีคุณธรรมจริยธรรม ทั้งนี้ ยุทธศาสตร์ที่ 3 ของแผนการศึกษา ฉบับที่ 12 มุ่งเน้นการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีศักยภาพ สามารถแข่งขันได้ มีองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

เด็กก่อนวัยเรียนถือเป็นช่วงวัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เนื่องจากช่วง 3 ปีแรกของชีวิตเป็นช่วงที่เซลล์สมองของมนุษย์เติบโตและพัฒนาอย่างรวดเร็ว (นวลจันทร์ ทศนชัยกุล, 2558) หนึ่งในทักษะสำคัญที่จะช่วยให้เด็กบรรลุศักยภาพสูงสุดคือ ทักษะการจัดการทางสติปัญญาหรือ EF (Executive Function) ซึ่งเป็นกระบวนการทางสมองที่ใช้ควบคุมความคิด การกระทำและพฤติกรรมเพื่อทำงานที่มีลำดับขั้นตอน ซับซ้อน และมีกฎเกณฑ์ รวมถึงการควบคุมอารมณ์เพื่อบรรลุเป้าหมาย มีงานวิจัยยืนยันว่าเด็กปฐมวัยสามารถพัฒนา EF ได้ดีที่สุดในช่วงวัยนี้ โดย "ทักษะสมองเพื่อบริหารจัดการชีวิตให้สำเร็จ" หรือ EF ประกอบด้วย 3 ด้าน 9 ทักษะ ได้แก่: จำเพื่อใช้งาน ยืดหยุ่นความคิด ยั้งคิดไตร่ตรอง วางแผนจัดระบบดำเนินการ มุ่งเป้าหมาย ริเริ่มและลงมือทำ จดจ่อใส่ใจ ควบคุมอารมณ์ ติดตามประเมินตนเอง ทักษะทั้ง 9 ประการนี้ถือเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่ผู้เลี้ยงดูเด็กปฐมวัย ไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือครู ควรให้ความสำคัญ เนื่องจากเป็นทักษะสมองที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตในอนาคต จากงานวิจัยของ ดุษฎี อุปการ และอรปริยา ญาณะชัย (2561) พบว่า การเสริมสร้าง

พัฒนาการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยสามารถทำได้ทั้งผ่านหลักการ การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานและการคิดเชิงบริหาร ขึ้นอยู่กับการเลือกใช้ให้สอดคล้องกับเป้าหมายของผู้เลี้ยงดู ซึ่งจะส่งผลให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ และวางรากฐานสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ นอกจากนี้ วีรศักดิ์ ชลไชยะ (2561) ยังให้ความหมายของ EF ว่าเป็น "หน้าที่ในการบริหารจัดการและควบคุมความคิด อารมณ์ และพฤติกรรมของตนเอง เพื่อบรรลุเป้าหมาย" โดยมีสมองส่วนหน้า หรือ Prefrontal Cortex เป็นศูนย์บัญชาการหลักของ EF ซึ่งทำหน้าที่เชื่อมโยงและกำกับการทำงานของสมองส่วนอื่น เพื่อให้บุคคลสามารถควบคุมตนเองและไปถึงเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การพัฒนา EF ในช่วงปฐมวัยจึงเป็นกุญแจสำคัญต่อการเรียนรู้ของเด็ก และเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศไทย 4.0

การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะสมอง EF (Executive Function) สำหรับเด็กปฐมวัย สามารถทำได้หลากหลายรูปแบบ เช่น กิจกรรมกลางแจ้ง การเคลื่อนไหวตามจังหวะ การละเล่นพื้นบ้าน และกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ โดยเฉพาะกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้จากธรรมชาติรอบตัว ความสำคัญของการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ คือ การจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของการส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน โดยจะคำนึงถึงสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว สิ่งที่เป็นรูปธรรมเปิดโอกาสให้เด็กได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง จนเด็กเกิดความคิดรวบยอดที่ชัดเจน การสนับสนุนจากครูในห้องเรียน การเรียนรู้แบบลงมือกระทำต้องสร้างความสัมพันธ์กับเด็ก สังเกตและค้นหาความตั้งใจและความสนใจของเด็ก ผู้ใหญ่ควรรับฟังเด็กส่งเสริมให้เด็กคิดและทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง (อุไรวรรณ คัมวงศ์, 2551) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ของ Kolb (2005) ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงเพื่อพัฒนาเป็นองค์ความรู้ใหม่ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริงช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนทักษะการกำกับตนเอง และการนำไปสู่การปฏิบัติที่ช่วยให้เด็กสามารถมีสมาธิ การจัดกิจกรรมที่เด็กได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ได้แสดงความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยครูผู้สอนควรส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กปฐมวัยได้แสดงความคิดในหลากหลายมุม เพื่อพัฒนาทักษะทางสมองของเด็กปฐมวัย (ทิพย์อักษร พุทธสริน, 2567) กระบวนการดังกล่าวมีสำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาทักษะ EF โดยเฉพาะด้านการจดจ่อใส่ใจ (Focus/Attention) ที่ช่วยให้เด็กสามารถมีสมาธิ จดจำสิ่งใหม่ ๆ ทำตามคำสั่งต่อเนื่อง และปรับตัวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดี หนึ่งในกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะ EF ด้านการจดจ่อใส่ใจได้เป็นอย่างดี คือ กิจกรรมผ่านมัดย้อมสีธรรมชาติ ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่让孩子ได้ลงมือปฏิบัติจริง เริ่มตั้งแต่การสกัดสีจากธรรมชาติ เช่น สีครามจากต้นฮ่อม สีดำจากมะเกลือ สีเหลืองจากขมิ้น สีน้ำตาลจากแก่นไม้ สีเขียวจากเปลือกมะขวิด สีม่วงจากปีบรุท สีชมพูจากดอกเฟื่องฟ้า สีฟ้าจากดอกอัญชัน และสีแดงจากแก่นฝาง (ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ, 2561) ขั้นตอนการทำมัดย้อมเริ่มจากการออกแบบลวดลายโดยใช้วิธีกันสี เช่น การพับ มัด เย็บ ผูก หนีบ หรือห่อผ้าเพื่อสร้างลวดลาย ก่อนนำไปย้อมสี แล้วจึงแกะออกเพื่อชมผลงานที่เกิดจากจินตนาการและการสังเกตของผู้ทำ ซึ่งลวดลายแต่ละผืนจะมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว วิธีการพื้นฐานมีอยู่ 4 รูปแบบ ได้แก่ การพับแล้วมัด การห่อแล้วมัด การขยำแล้วมัด และการพับแล้วหนีบ (อภิรัตน์ ตาแม่กั้ง และคณะ, 2562) กิจกรรมมัดย้อมจึงไม่เพียงส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และทักษะการสังเกตเท่านั้น แต่ยังช่วย

พัฒนา EF อย่างครอบคลุม ทั้งการวางแผน การจัดจ้อ การควบคุมอารมณ์ และการประเมินตนเอง ซึ่งล้วนเป็นทักษะสำคัญที่จำเป็นต่อการเรียนรู้และการใช้ชีวิตในอนาคต

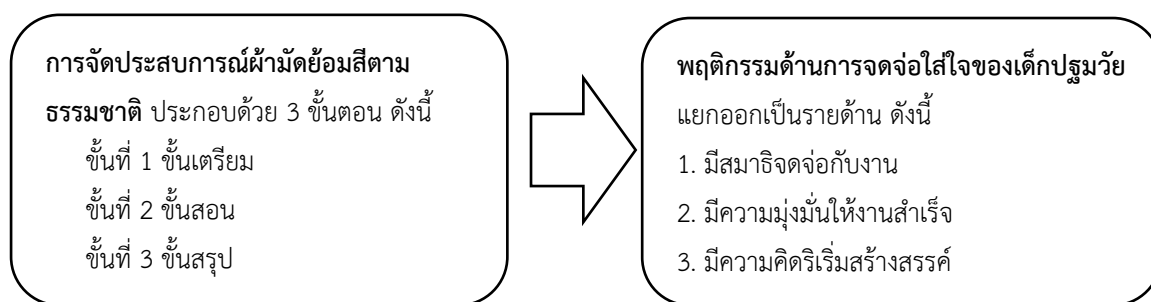
จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการจัดจ้อใส่ใจของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมผ้ามด้อย้อมจากสีตามธรรมชาติ ซึ่งเป็นความรู้ใหม่ที่เด็ก ๆ จะได้เรียนรู้จากการทำผ้ามด้อย้อมที่เป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น การที่เด็กได้กระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองผ่านการปฏิบัติการจริงในสภาพสิ่งแวดล้อมจริง และทำให้เด็กพฤติกรรมการจัดจ้อใส่ใจ มีสมาธิจัดจ้อกับงาน มีความมุ่งมั่นให้งานสำเร็จ และเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ผลงานของตนเอง ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับครู ผู้บริหาร ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย ในการจัดการพัฒนาทักษะด้าน EF และพัฒนากิจกรรมผ้ามด้อย้อมจากสีตามธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัยต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการจัดจ้อใส่ใจของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ผ้ามด้อย้อมสีตามธรรมชาติ
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการจัดจ้อใส่ใจของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ผ้ามด้อย้อมสีตามธรรมชาติ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์ผ้ามด้อย้อมสีตามธรรมชาติเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการจัดจ้อใส่ใจของเด็กปฐมวัย โดยเน้นการที่ผู้เรียนได้กระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองผ่านการปฏิบัติการจริงในสภาพสิ่งแวดล้อมจริง มีกระบวนการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความพร้อม การนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นที่ 2 ขั้นสอน การจัดกิจกรรมตามเนื้อหาที่กำหนด ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป การสรุปความรู้ที่ได้จากกิจกรรม รายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย คือ เด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุ 4-5 ปี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ระดับชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนเทศบาล 4 (อมร สะเพียรชัย อุทิศ) สังกัดกองการศึกษา เทศบาลเมืองชัยภูมิ จำนวน 18 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากการประเมินและสังเกตพฤติกรรม พบว่า ทักษะ EF (Executive Functions) กลุ่มทักษะการกำกับตนเอง ด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับต่ำ

เครื่องมือวิจัย

1. แผนการจัดประสบการณ์ผ่านด้อยมสีตามธรรมชาติ
2. แบบสังเกตพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ขั้นตอนในการสร้างแผนการจัดประสบการณ์ผ่านด้อยมสีตามธรรมชาติ
 - 1.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีหลักการและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดประสบการณ์ผ่านด้อยมสีตามธรรมชาติ (หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย, 2560; อภิรัตน์ ตาแม่ก่ง และคณะ, 2562; Kolb, 2005)
 - 1.2 ดำเนินการเลือกกิจกรรมและเนื้อหาสอดคล้องกับแผนการจัดประสบการณ์ผ่านด้อยมสีตามธรรมชาติ
 - 1.2.1 เลือกกิจกรรมและเนื้อหาสอดคล้องกับแผนการจัดประสบการณ์ผ่านด้อยมสีตามธรรมชาติ ความสนุกสนานเหมาะสมกับวัยและสอดคล้องกับการจัดประสบการณ์และพัฒนาทักษะการจดจ่อใส่ใจ ได้แก่ มีสมาธิจดจ่อกับงาน มีความมุ่งมั่นให้งานสำเร็จ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
 - 1.2.2 สร้างแผนการจัดประสบการณ์ผ่านด้อยมสีตามธรรมชาติ โดยกำหนดรูปแบบการจัดประสบการณ์ประกอบด้วย ชื่อกิจกรรมจุดประสงค์ สื่อ ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม ดังนี้

ตารางที่ 1 แผนการจัดประสบการณ์ผ่านด้อยมสีตามธรรมชาติ

ลำดับที่	พฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย	แผนการจัดประสบการณ์ผ่านด้อยมสีตามธรรมชาติ	
		วันจันทร์/อังคาร/วันพุธ	
1		ผีเสื้อหลากสี	
2		สีแดงของฉัน	
3		ต้นไม้สีเขียว	
4	1. มีสมาธิจดจ่อกับงาน	สีส้มมาจากไหน	
5	2. มีความมุ่งมั่นให้งานสำเร็จ	กระทงลำเป็ดรุ่งเรือง	
6	3. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	ดอกไม้สีฟ้า	
7		ดอกดาวเรืองแสนสวย	
8		ต้นขาเปลี่ยนไป	

1.3 นำแผนการจัดประสบการณ์ผ้ามีด้อยมสีตามธรรมชาติเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจพิจารณาเพื่อหาความสอดคล้องของจุดประสงค์ เนื้อหาการดำเนินกิจกรรม สื่อในการจัดกิจกรรมและการประเมินผล จำนวน 3 ท่าน

1.4 ปรับปรุงแผนการจัดประสบการณ์ผ้ามีด้อยมสีตามธรรมชาติตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญในข้อ 1.3 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ตรงกัน 2 ใน 3 ท่าน โดยปรับปรุงการใช้คำถามให้ง่ายต่อความเข้าใจเด็กให้มากขึ้น เพื่อให้มีความสมบูรณ์ของภาษาและดูใกล้ชิดกับเด็กมากยิ่งขึ้น โดยค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมกับจุดประสงค์ IOC ระหว่าง 0.5-1.00 จึงถือว่าใช้ได้ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ในแต่ละข้อได้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมกับจุดประสงค์ IOC=1.00

2. แบบสังเกตพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย

2.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและหลักการต่างๆ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2562; นวลจันทร์ ทศนชัยกุล, 2558; ดุษฎี อุปการ และอรปรียา ญาณะชัย, 2561)

2.2 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นในการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1. มีสมาธิจดจ่อกับงาน 2. มีความมุ่งมั่นในงานสำเร็จ 3. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

2.3 สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย โดยกำหนดลักษณะพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยรายบุคคล ดังนี้

1. กำหนดพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่

1. มีสมาธิจดจ่อกับงาน
2. มีความมุ่งมั่นในงานสำเร็จ
3. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

2. กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง ทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง ทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จโดยมีครูกระตุ้น

ระดับ 3 หมายถึง ทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายแต่ไม่สำเร็จ

เกณฑ์การแปลผล

โดยการนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย โดยมีเกณฑ์การแปลความจากสูตร (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538) ดังนี้

คะแนน 1.00 – 1.66 แปลความหมาย ระดับน้อย

คะแนน 1.67 – 2.33 แปลความหมาย ระดับปานกลาง

คะแนน 2.34 – 3.00 แปลความหมาย ระดับมาก

$$\text{สูตรการหาอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้นที่ต้องการ}}$$

ผู้วิจัยได้กำหนดชั้นที่ต้องการเป็น 3 ชั้น จะได้ค่าเฉลี่ย ดังนี้

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{3-1}{3} = 0.66$$

2.4 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและความเหมาะสมของแบบสังเกต จำนวน 3 ท่าน

2.5 ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญที่สอดคล้องกันอย่างน้อย 2 ใน 3 ท่าน เพื่อแสดงหลักฐานความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมกับจุดประสงค์ IOC ระหว่าง 0.5-1.00 จึงถือว่าใช้ได้ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ในแต่ละข้อได้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมกับจุดประสงค์ IOC=1.00

แบบแผนการทดลองและวิธีดำเนินงานวิจัย

1. แบบแผนการทดลอง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Design) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองโดยอาศัยการวิจัยแบบ One - Group Pretest -Posttest Design มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับงานวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 2 แผนการทดลอง

กลุ่ม	ประเมิน	ทดลอง	ประเมิน
ทดลอง	T _{Pre}	X ₁ - X ₈	T _{Post}
เมื่อ	T _{Pre}	แทน แบบสังเกตพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย ก่อนการทดลอง	
	X ₁ - X ₈	แทน แผนการจัดประสบการณ์ผ่านด้อยมสีตามธรรมชาติ	
	T _{Post}	แทน แบบสังเกตพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย หลังการทดลอง	

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ทำการทดลองเป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 30 นาที ทำการทดลองในช่วงเวลา 09.00-09.30 น.รวม 24 ครั้ง มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขอความร่วมมือกับผู้บริหารโรงเรียนในการทำวิจัย
2. จัดเตรียมสภาพแวดล้อมภายในสถานที่ทำการทดลองให้เหมาะสม
3. ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยรายบุคคล ก่อนการทดลองโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 18 คน โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย 1 คน รวมผู้ประเมินจำนวน 2 คน

4. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 30 นาที ทำการทดลองในช่วงเวลา 09.00-09.30 น. รวม 24 ครั้ง โดยมีขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม 3 ขั้นตอน ดังนี้

4.1 ขั้นนำ (ประมาณ 3 นาที) ครูนำเด็กเข้าสู่กิจกรรมโดยการร้องเพลง หรือท่องคำคล้องจอง หรือปริศนาคำทายประกอบนิทาน และสร้างข้อตกลงร่วมกันระหว่างครูกับเด็กในการปฏิบัติตัวระหว่างจัดประสบการณ์

4.2 ขั้นดำเนินกิจกรรม (ประมาณ 17 นาที) ครูจัดแผนการจัดประสบการณ์ผ่านมัลติมีเดียตามธรรมชาติ โดยครูมีบทบาทในการกระตุ้นให้เด็กเกิดพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจ มีสมาธิจดจ่อกับงาน มีความมุ่งมั่นให้งานสำเร็จ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

4.3 ขั้นสรุป (ประมาณ 10 นาที) ครูให้เด็กอาสาสมัครออกมาสรุปเนื้อหา หรือนำเสนอผลงานของตัวเอง และยกตัวอย่างการนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน เพื่อสรุปเนื้อหา

5. ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยรายบุคคล หลังการทดลองโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 18 คน โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย 1 คน รวมผู้ประเมินจำนวน 2 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย ก่อนการทดลอง โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 18 คน โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย 1 คน รวมผู้ประเมินจำนวน 2 คน

2. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 30 นาที ทำการทดลองในช่วงเวลา 09.00-09.30 น. รวม 16 ครั้ง

3. เมื่อสิ้นสุดการทดลองเก็บข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย หลังการทดลองโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 18 คน โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย 1 คน รวมผู้ประเมินจำนวน 2 คน

4. นำข้อมูลแบบสังเกตพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย วิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือโดยค่าดัชนีความสอดคล้อง
2. การวิเคราะห์คะแนนพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
3. การวิเคราะห์คะแนนก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ โดยการหาค่า t-test dependent

การพิทักษ์สิทธิ์และจริยธรรมการวิจัย

การวิจัยนี้ทำในมนุษย์ ผู้วิจัยคำนึงถึงการพิทักษ์สิทธิ์และจริยธรรมในการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยเรียบร้อยแล้ว ก่อนที่จะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและได้ดำเนินการยื่น

เสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ต่อคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ได้รับเอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์เลขที่ HE 67-2-025

4. ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาและเปรียบเทียบพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย ก่อน-หลังการทดลอง โดยการวัดประสบการณ์ผ่านมัตย้อมสีตามธรรมชาติ ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ผ่านมัตย้อมสีตามธรรมชาติ

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานแบบสังเกตพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย

พฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย	n	ก่อนการทดลอง		แปลผล	หลังการทดลอง		
		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
		1. มีสมาธิจดจ่อกับงาน	18		1.61	0.50	
2. มีความมุ่งมั่นในการทำงานสำเร็จ	18	1.56	0.51	น้อย	2.78	0.43	มาก
3. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	18	1.50	0.51	น้อย	2.67	0.49	มาก
รวมผลประเมินทั้ง 3 ด้าน	18	1.56	0.01	น้อย	2.76	0.05	มาก

จากตารางที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแบบประเมินพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยก่อน-หลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 18 คน ดังนี้ ก่อนการทดลอง พบว่า 1. มีสมาธิจดจ่อกับงาน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 1.61, (S.D.) 0.50 แปลผลระดับน้อย 2. มีความมุ่งมั่นในการทำงานสำเร็จ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 1.56, (S.D.) 0.51 แปลผลระดับน้อย 3. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 1.50, (S.D.) 0.51 แปลผลระดับน้อย ก่อนการทดลองรวมค่าเฉลี่ยผลประเมินทั้ง 3 ด้าน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 1.56, (S.D.) 0.01 แปลผลระดับน้อย และหลังการทดลอง พบว่า 1. มีสมาธิจดจ่อกับงาน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 2.83, (S.D.) 0.38 แปลผลระดับมาก 2. มีความมุ่งมั่นในการทำงานสำเร็จ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 2.78, (S.D.) 0.43 แปลผลระดับมาก 3. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 2.67, (S.D.) 0.49 แปลผลระดับน้อย หลังการทดลองรวมค่าเฉลี่ยผลประเมินทั้ง 3 ด้าน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 2.76, (S.D.) 0.05 แปลผลระดับมาก

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ผ่านมด้อย้อมสีตามธรรมชาติ

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยก่อน-หลังการทดลอง

เปรียบเทียบ	Pre (9)		Post (9)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
คะแนน	4.67	0.97	8.28	0.83	1.74	0.00

* $p < .05$

จากตารางที่ 4 เปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยก่อน-หลังการทดลองด้วย t-test dependent พบว่า พฤติกรรมด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างจำนวน 18 คน ก่อนการทดลอง (Pre) มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 4.67, (S.D.) 0.97 และหลังการทดลอง (Post) มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 8.28, (S.D.) 0.83 ค่า t 1.74 และมีค่า p 0.00 จากการเปรียบเทียบคะแนนก่อน-หลังการจัดประสบการณ์ด้วย t-test dependent พฤติกรรมด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยหลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนจัดประสบการณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการจัดประสบการณ์ผ่านมด้อย้อมสีตามธรรมชาติเพื่อส่งเสริมทักษะ EF (Executive Functions) กลุ่มทักษะการกำกับตนเอง ด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย มีวัตถุประสงค์การวิจัย 1. เพื่อพัฒนาพฤติกรรมด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ผ่านมด้อย้อมสีตามธรรมชาติ 2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ผ่านมด้อย้อมสีตามธรรมชาติ อภิปรายผลดังนี้

เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ผ่านมด้อย้อมสีตามธรรมชาติ มีพฤติกรรมด้านการจดจ่อใส่ใจหลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนจัดประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ผ่านมด้อย้อมสีตามธรรมชาติที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ โดยการเล่าเรื่องที่เด็กสนใจ และมีเนื้อหาจากเรื่องใกล้ตัวเด็ก ซึ่งจะทำให้เด็กมีสมาธิในการฟังเรื่องต่างๆ จนจบ มีความสนใจในการทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและมุ่งมั่นจดจ่อกับการเรียนรู้มากขึ้น โดยครูจะเป็นผู้กระตุ้นและส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยตนเอง อาจจะสืบเนื่องมาจากวัชระธรรมชาติที่ให้สีสันสร้างความตื่นเต้นให้กับเด็ก เมื่อนำวัชระธรรมชาติหลายชนิดมาจัดประสบการณ์ผ่านมด้อย้อมสีทำให้เกิดการผสมของสี ส่งผลให้เด็กเกิดความสนุกสนานและการสร้างสรรค์ผลงานด้วยตนเอง เช่น กิจกรรมผีเสื้อหลากสี สีส้มมาจากไหน ต้นชาเปลี่ยนไป เป็นกิจกรรมที่ทำให้เด็กมีสมาธิจดจ่อใส่ใจในสิ่งที่ทำ สามารถสร้างสรรค์ผลงานที่แตกต่างจากเดิมและมีความรู้สึกสนุกสนานผ่อนคลายตลอดจนสร้างสรรค์ผลงานด้วยความมุ่งมั่นจนสำเร็จ กระบวนการกิจกรรมผ่านมด้อย้อมสีธรรมชาติดังกล่าวเป็นกระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงเพื่อพัฒนาเป็นองค์ความรู้

ใหม่ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม (Kolb, 2005) การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริงช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนทักษะการกำกับตนเอง และการนำไปสู่การปฏิบัติที่ช่วยให้เด็กสามารถมีสมาธิ การที่เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริงเริ่มตั้งแต่การสกัดสีจากธรรมชาติและสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งมีความสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาทักษะ EF โดยเฉพาะด้านการจดจ่อใส่ใจช่วยให้เด็กมีสมาธิจดจำสิ่งใหม่ ทำตามคำสั่งได้อย่างต่อเนื่องและปรับตัวกับสถานการณ์ได้ สอดคล้องกับ อุไรวรรณ คุ่มวงศ์ (2551) การจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของการส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน โดยจะคำนึงถึงสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว สิ่งที่เป็นรูปธรรม เปิดโอกาสให้เด็กได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองจนเด็กเกิดความคิดรวบยอดที่ชัดเจน การสนับสนุนจากครูในห้องเรียน การเรียนรู้แบบลงมือกระทำต้องสร้างความสัมพันธ์กับเด็ก สังเกตและค้นหาความตั้งใจและความสนใจของเด็ก สอดคล้องกับ สุภาวดี หาญเมธี (2561) กล่าวว่า ทักษะความสามารถในการรักษาความตื่นตัว รักษาความสนใจให้อยู่ในทิศทางที่ควรเพื่อให้ตนเองบรรลุสิ่งที่ต้องการจนสำเร็จด้วยความจดจ่อ มีสติรู้ตัวต่อเนื่องในระยะเวลาที่เหมาะสมตามสมควรของวัยและความยากง่ายของภารกิจนั้นๆ การใส่ใจจดจ่อ (Attention) เป็นอีกคุณสมบัติพื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนรู้หรือทำงานใดๆ เด็กบางคนแม้จะมีระดับสติปัญญาที่ฉลาดรอบรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพย์อักษร พุทธสริน (2567) ได้ศึกษา การพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหาร (EF) ของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์สื่อสร้างสรรค์จากวัสดุภูมิปัญญาท้องถิ่น พบว่าการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริงช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนทักษะการกำกับตนเอง และการนำไปสู่การปฏิบัติที่ช่วยให้เด็กสามารถมีสมาธิ การจัดกิจกรรมที่เด็กได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ได้แสดงความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยครูผู้สอนควรส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กปฐมวัยได้แสดงความคิดในหลากหลายมุม เพื่อพัฒนาทักษะทางสมองของเด็กปฐมวัย Dawson and Guare (2014) กล่าวว่า หลักการพัฒนาการคิดเชิงบริหารของเด็ก ซึ่งจะช่วยให้เด็กได้เจริญเติบโตและพัฒนาภายใต้สภาพแวดล้อมและบุคลิกลักษณะของตนเองสร้างงานที่เหมาะสมกับความสามารถของเด็ก เด็กได้ใช้ความพยายามอย่างมากเพื่อเพิ่มพูนความรู้สนับสนุนที่เพียงพอเพื่อให้เด็กประสบความสำเร็จ โดยครูมีบทบาทในการสนับสนุนและดูแลอย่างต่อเนื่องจนกว่าเด็กจะเกิดความชำนาญและประสบความสำเร็จ ดังนั้น การจัดประสบการณ์ผ่านมัลติมีเดียตามธรรมชาติ เพื่อส่งเสริมทักษะ EF (Executive Functions) กลุ่มทักษะการกำกับตนเอง ด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย พบว่า เด็กปฐมวัยมีสมาธิ รักษาความสนใจให้อยู่ในทิศทางที่ควรเพื่อให้ตนเองบรรลุสิ่งที่ต้องการจนสำเร็จด้วยความจดจ่อ มีสติรู้ตัวต่อเนื่องในระยะเวลาที่เหมาะสม ตามสมควรของวัยและความยากง่ายของภารกิจนั้น ๆ ได้ดีขึ้นหลังการทดลอง

6. ข้อเสนอแนะการวิจัย

6.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1. การส่งเสริมทักษะการกำกับตนเอง ด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย ครูจะเป็นผู้กระตุ้นและส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยตนเอง แสดงความคิดและการกระทำอย่างอิสระ ยอมรับฟังความคิดและ

จินตนาการของเด็กให้แรงเสริมด้วยการพูดให้กำลังใจ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้เด็กมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง และอยากร่วมกิจกรรมมากยิ่งขึ้น

2. การจัดประสบการณ์ผ่านมด्योंตามธรรมชาติ ครูควรออกแบบกิจกรรมที่หลากหลายและแปลกใหม่เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจ การให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการเป็นผู้ช่วยครูสามารถช่วยส่งเสริมเด็กให้เกิดความกล้าแสดงออก และมั่นใจในตัวเอง เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง

3. ครูควรตระหนักถึงการสังเกตและการจดบันทึกพฤติกรรมของเด็กในแต่ละวันเพื่อให้ทราบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ควรใช้วิธีการสอนแบบใดให้เหมาะสมกับพฤติกรรมของเด็กที่ครูต้องการปลูกฝังหรือปรับปรุงพัฒนาพฤติกรรมให้ดียิ่งขึ้น

4. ครูควรคำนึงถึงความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ระหว่างจัดกิจกรรม โดยการสาธิตวิธีการใช้อย่างละเอียด และการอธิบายข้อความระวังในการทำกิจกรรมกับเด็กให้ชัดเจน

6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการจัดประสบการณ์ผ่านมด्योंตามธรรมชาติที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะการกำกับตนเองในด้านอื่นๆ เช่น การควบคุมอารมณ์ การติดตามประเมินตนเอง

2. ควรมีการศึกษาการจัดประสบการณ์ผ่านมด्योंตามธรรมชาติที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะ EF (Executive Functions) ครบทุกด้าน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). *แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559)*. กระทรวงศึกษาธิการ.

ดุขฎิ อุกการ และอรปรียา ญานะชัย. (2561). การเสริมสร้างพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยควรเลือกใช้หลักการใด “การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน” หรือ “การคิดเชิงบริหาร”. *Veridian E-Journal Silpakorn University*, 11(1), 1635-1651.

ทิพย์อักษร พุทธสริน. (2567). การพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหาร (EF) ของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์สื่อสร้างสรรค์จากวัสดุภูมิปัญญาท้องถิ่น. *Interdisciplinary Academic and Research Journal*, 4 (4), 303-324.

นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. (2548). *อาชญากรรมการป้องกัน: การควบคุม*. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วีระศักดิ์ ชลไชยะ. (2561). พัฒนา EF ตั้งแต่ปฐมวัยรากฐานของการพัฒนาประเทศไทยในยุค Thailand 4.0.

สื่อสารกุมารแพทย์ จุลสารราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย สมาคมกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย, 39(1), 11-13.

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ. (2561). โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ "ไทยนวัตกรรมศิลป์". *Make Arts*

& *Crafts Design Everyday (M.A.D.E)*, 1, 59-89.

สุภาวดี หาญเมธี. (2561). *คู่มือพัฒนาทักษะสมอง EF Executive Functions สำหรับครูปฐมวัย*.

พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน).

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2562). *หนังสือราชการ ที่ ศธ.1508/ว 177.2 ลงวันที่ 31*

มกราคม 2562 การขอความอนุเคราะห์ดำเนินการนำองค์ความรู้ ในการพัฒนาทักษะทางสมองเพื่อ

การบริหารจัดการชีวิต (Executive Function: EF) ไว้ในหลักสูตรครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์.

กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

อภิรักษ์ ตาแม่ก่ง และคณะ. (2562). ผลของโปรแกรม I AM TAP ต่อทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัย.

วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 14(1), 182-183.

อุไรวรรณ คุ่มวงษ์. (2551). จิตสาธารณะของเด็กปฐมวัยที่ได้รับกิจกรรมเสริมประสบการณ์ เรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อม

แวดล้อมตามโครงการพระราชดำริ. [ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].

Dawson, P., & Guare, R. (2014). *Intervention to promote executive development in children*

and adolescents. In S. Goldstein & J. A. Naglieri (Eds.), *Handbook of executive*

functioning. Springer.

Kolb, D. A. (2005). *Experiential learning: Experience as the source of learning and*

development. Englewood Cliffs, NJ : Prentice Hall.